

Římsa

Římskokatolická farnost Přebyslav

27. února 2022 | XXII. ročník | březen



***Boží milost je nabízena všem a mnozí, kteří jsou
nejmenší na této zemi, budou první v nebi.***

Papež František



První bledule | 19. 2. 2022
foto Pavel Sandtner

Slovo kněze

Postní příležitost

Apoštol Pavel bude na Popeleční středu volat: *Jsme Kristovi vyslanci, jako by skrze nás napomínal Bůh. Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem!* K tomu se snažíme dobrat skrze naslouchání Božímu slovu, modlitbu a praktické skutky, které různým způsobem směřují k tomu, abychom měli podíl na lásce samého Boha (půst, almužna, milosrdenství, stávání se lidem kolem skutečným bližním). Přitom si můžeme uvědomit, jaký další krok se po nás žádá. Smiřit se s člověkem. Se sebou a s druhými. Přijmout skutečnost, jaká je. Nezabývat se tolik trískou v oku svého bratra, snad ani trámec ve svém vlastním oku. Ale předně důvěřovat Kristu, svěřovat mu slabost svou i druhých, nechat se smiřit s Bohem, a vyhlížet každou příležitost k lásce, která se naskytne. Teprve pak je možné, aby spolu se smířením se s Bohem přišlo i smíření s lidmi. Káva s Maxem Kašparů na radnici bude mít snad trochu i nádech povzbuzení ke snaze o obnovení našeho člověčenství v Kristu.

P. Pavel Sandtner

Pastorační plán

Akce na březen 2022

1. 3.	16.30-18.00 setkání dětí na faře
2. 3.	Popeleční středa (bohoslužby v 8.00 a 18.00)
4. 3.	17.15 Křížová cesta žen
6. 3.	17.00 Křížová cesta s knězem (akolytou) za mír ve světě
8. 3.	16.30-18.00 misijní klubko na faře

11. 3.	17.15 Křížová cesta rodin
13. 3.	17.00 Křížová cesta s knězem (akolytou) za nová duchovní povolání
15. 3.	16.30-18.00 setkání dětí na faře
18. 3.	17. 15 Křížová cesta mužů
20. 3.	9.30 mše s dětským kázáním 16:00 káva s hostem a besedou na radnici (snad Max Kašparů) 17.00 Křížová cesta nebude
24. 3.	Po mši svaté biblická hodina na faře
25. 3.	17. 15 Křížová cesta rodičů za děti 18.45 setkání mládeže
26. 3.	9.00 mše sv. v DPS 19.00 - 21.00 adorace v kostele, na požádání možnost svátosti smíření nebo rozhovoru
27. 3.	17.00 Křížová cesta s knězem (akolytou) za nemocné

Návštěvy nemocných

Dle aktuálních ohlášek či osobní domluvy.

Nabídky, prosby, oznámení

Farářoviny

Žvýkačky☺

Při úklidu kostela bylo před čtrnácti dny z pod lavic odstraněno cca 95 žvýkaček, nejspíš staršího data. Prosíme farníky, aby nepřilepovali další, tvrdnou a špatně se sundávají.

P. Pavel Sandtner

Papež František

S Ježíšem na moři života beze strachu

(Promluva papeže Františka před modlitbou Anděl Páně, 6. února)

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Evangelium dnešní liturgie nás přivádí na břeh Galilejského jezera. Zástup se shlukuje kolem Ježíše, zatímco někteří zklamání rybáři, včetně Šimona Petra, perou své sítě po nepovedeném nočním rybolovu. Ježíš vstupuje právě do Šimonova člunu a vyzývá ho, aby vyplul na moře a znovu rozhodil síť (srov. Lk 5,1-4). Zastavme se u těchto dvou Ježíšových činů: nejprve nastoupí do člunu a pak ho vyzve, aby vyplul na vodu. Noc byla špatná, ryby nebyly, ale Petr věří a vyplouvá.

Nejprve Ježíš nasedá do Šimonova člunu. K čemu? Aby učil. Poprosí právě o tu loď, která není plná ryb, ale vrátila se na břeh prázdná, po noci plné námahy a zklamání. Je to krásný obraz i pro nás. Každý den loď našeho života opouští břehy našeho domova, aby vyplula na moře každodenních činností; každý den se snažíme "lovit z moře", rozvíjet sny, realizovat projekty, žít lásku ve

vztazích. Často však stejně jako Petr zažíváme "noc prázdných sítí", zklamání z toho, že se tolik snažíme a nevidíme kýžené výsledky: "Celou noc jsme se namáhali a nic jsme nechytily" (v. 5), říká Šimon. Jak často i my zůstáváme s pocitem porážky a v našich srdcích se rodí zklamání a hořkost. Dva velmi nebezpeční červi.

Co tedy Pán udělá? Rozhodne se nastoupit do naší lodi. Odtud chce hlásat evangelium. Právě tato prázdná loď, symbol naší neschopnosti, se stává Ježíšovou "katedrou", kazatelnou, z níž hlásá Slovo. A právě to Pán rád dělá: Pán je Pánem překvapení, zázraků v překvapeních; vstupuje na loď našeho života, když mu nemáme co nabídnout; vstupuje do našich prázdností a naplňuje je svou přítomností; využívá naši chudobu k hlásání své hojnosti, naši bídu k hlásání svého milosrdenství. Pamatujme si toto: Bůh nechce výletní loď, stačí mu chudá

"chatrná" loďka, pokud ho přijmeme: to chceme! Přivítejte ho. Nezáleží na tom, na jaké lodi: přivítejte ho. Ale necháme ho – ptám se sám sebe – nastoupit na loď našeho života? Dáme mu k dispozici to málo, co máme? Někdy se cítíme nehodni Jeho přízně, protože jsme hříšníci. Ale to je výmluva, která se Pánu nelíbí, protože ho od nás vzdaluje! Je Bohem blízkosti, soucitu, něhy a nehledá perfekcionismus: hledá přijetí. I vám říká: "Nechte mě vstoupit do lodi vašeho života" – "Ale, Pane, pohled'...". – "Takže: nechte mě nastoupit do lodi takové, jaká tu je." Zamysleme se nad tím.

Takto Pán obnovuje Petrovu důvěru. Po kázání nasedá do člunu a říká mu: "Vypluj na moře" (v. 4). Nebyla to vhodná doba k lovu ryb, bylo to za bílého dne, ale Petr Ježíšovi důvěřuje. Nespoléhá na strategie rybářů, které dobře znal, ale na Ježíšovu novost. Na ten

úžas, který ho pohnul k tomu, aby udělal, co mu Ježíš řekl. Stejně je to i s námi: když přijmeme Pána na svou loď, můžeme vyplout na moře. S Ježíšem proplouváme mořem života beze strachu, nepodléháme zklamání, když nic nechytíme, a nepodléháme pocitu, že "už se nedá nic dělat". V osobním životě, stejně jako v životě církve a společnosti, se vždy dá udělat něco krásného a odvážného: vždy. Vždycky můžeme začít znovu, Pán nás vždycky zve, abychom se vrátili do hry, protože nám otevírá nové možnosti. Přijmeme tedy pozvání: zažeňme pesimismus a nedůvěru a vydejme se s Ježíšem na moře! I naše malá prázdná loď bude svědkem zázračného úlovku.

Prosme Marii, která jako nikdo jiný přijala Pána na lodi života, aby nás povzbuzovala a přimlouvala se za nás.

Eliška Pometlová

S. Ježíšem na moři života beze strachu. Dostupné z

< <https://www.vaticannews.va/cs/papez/news/2022-02/papez-s-jezisem-na-mori-zivota-beze-strachu.html> > [cit. 2022-02-20]

Mezi přirozenou smrtí a smrtí přímo zapříčiněnou druhým člověkem (euthanasie) je velký rozdíl. Ta druhá bude vždycky špatná. Církev však nezastává názor, že bychom měli člověka udržovat při životě za každou cenu. V této souvislosti je důležité důkladně přemýšlet o tom, jaká léčba je dostupná. Je třeba rozlišovat mezi běžnou, přiměřenou péčí a péčí nadstandardní.

(Ne)přiměřená péče

Běžná, přiměřená péče spočívá v poskytování jídla, pití a standardních léků, ošetřování ran, a možná dokonce podávání kyslíku. Tato péče je pro život nezbytná: pokud nebudeš jíst a pít, nemůžeš zastavit krvácení, zdolat infekci nebo nemůžeš dýchat, rychle zemřeš. Odmítnutí této základní péče se proto rovná aktivní euthanasii. I když se zdá být smrt blízko, nesmíš pacientovi odmítnout základní péči, ledaže by mu to už dále neprospívalo, nebo mu to dokonce škodilo. Očekávané účinky lékařské péče však musí být přiměřené nákladů a těžkostem, které pacient nese. Některé druhy léčby jsou extrémně drahé, nebezpečné a zatěžující nebo mohou také poškodit jiné části těla. V této nadstandardní nebo nepřiměřené léčbě se nemusí vždy nutně pokračovat a je možné ji ukončit, pokud nepřináší pacientovi přiměřený užitek, i když to povede k pacientově smrti. Lékaři a jejich pacienti nebo ti, kteří se jejich jménem rozhodují, musí zvážit všechny faktory při rozhodování o tom, zda péči ukončit: „Nechce se tím přivodit smrt: uzná se, že jí nelze zabránit“.

Příklad

Rozdíl mezi přiměřenou a nepřiměřenou péčí lze objasnit následujícím příběhem. Jedna mladá žena viděla, jak se její bohatá babička při koupání udeřila do hlavy a sklouzla pod vodu ve vaně. I když by na

záchranu jejího života stačilo, aby jí hlavu nadzvedla nad vodu, žena nezasáhla – možná přemýšlela o dědictví. Všichni budou souhlasit s tím, že tato žena nese vinu za smrt své babičky. Způsob, jakým jednala, se dá přirovnat k odmítnutí poskytnout pacientovi základní léčbu. Situace by však byla zcela odlišná, kdyby její babička spadla přes palubu do divoké řeky plné hladových krokodýlů. I když by tato mladá žena i zde myslela na dědictví, lidé by ji neobviňovali pro to, že za babičkou do řeky neskočila. Riziko ztráty vlastního života při snaze babičku zachránit je v tomto případě nepřiměřené šanci na úspěch. Stejným způsobem by bylo přijatelné neposkytnout nebo ukončit určitou nepřiměřenou lékařskou proceduru.

Resuscitace

Pacienti jsou v nemocnici často dotazováni, zda chtějí být v případě, že by to bylo nutné, resuscitováni. Je však morálně přípustné odmítnout zákrok, který by ti mohl zachránit život? Resuscitace většinou není drahý nebo komplikovaný zákrok, a proto v tomto smyslu není nepřiměřený. Někteří lidé pokročilejšího věku nebo poranění či nemocní pacienti by mohli být pokusem o resuscitaci trvale poškozeni, aniž by jim to přineslo nějakou výhodu nebo naději na zlepšení, a nebylo by možné se vyhnout přirozené smrti. Lékaři musí v každém individuálním případě rozhodnout, jaké jsou skutečné šance na přežití nebo uzdravení, aby pacienti nebo ti, kteří za ně rozhodují, mohli učinit morální rozhodnutí.

Ne za každou cenu: nepřiměřeně nákladná nebo zatěžující léčba není povinná, ale základní péče musí trvat až do smrti.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem (str. 398-399)

Eliška Pometlová

REMERY, Michel. Tweetuj s Bohem: #velký třesk, modlitba, Bible, sexualita, křížové výpravy, hřích, povolání... Přeložil Magdaléna ŠOBÁŇOVÁ. Praha: Paulinky, 2016. ISBN 978-80-7450-214-9.

Úvahy, myšlenky

Myšlenky, modlitby a „sázka na Boha“ Blaise Pascala

Část druhá:

Pascal se obrací zejména na ty, kdo z nějakého důvodu nemohou uvěřit v existenci Boha a věčného života. Kdo z nich přesto chce Boha hledat, může vycházet z výhradně rozumového předpokladu, že v situaci, kdy nemám jistotu, musím předpokládat, že *pravděpodobnost* existence Boha a věčnosti je tatáž, jako jejich neexistence. Uvažuji na chvíli jako hazardní hráč: panna nebo orel?

Právě tak je na tom ten, kdo hledá Boha, byť zpočátku jen pouhým rozumem. Pascal, znalý matematických zákonů a teorie pravděpodobnosti, logicky a naprosto nepochybnitelně ukazuje, že v pochybnostech je výhodnější bez váhání vsadit na existenci Boha a blažené věčnosti. Proč? Ve srovnání s tím, co je v sázce, je případná výhra nesrovnatelně, dokonce nekonečně vysoká. Nelze ovšem nevzít v úvahu, že pokud „na druhém břehu něco je“, pak je to nejen věčná blaženost, ale také věčné zavržení, které může čekat toho, kdo na Boha nevsadí a ani nežije tak, jako by Bůh byl. Pascal o hrozbě věčného zavržení (pro zjevnou pošetilost takového životního postoje, který v jeho století byl ještě naprosto výjimečný) ve svých úvahách výslovně nehovoří. Právem mlčky předpokládá, že o peklo nikdo nestojí.

Cituji: *„Rozhodnete-li se pro Boha, vyhrajete vše. Prohrajete-li, neztratíte nic.“ Řekněte, co zlého se vám může stát, když se rozhodnete pro Boha? Budete věrný, čestný skromný, dobročinný, budete upřímný a opravdový přítel. Nebudou vás obklopovat otrávené požitky, nádhera, rozkoš, ale což za to nebudete mít žádné jiné? Věřte mně, že na tom vyděláte už v tomto životě a že na každém kroku po té cestě uvidíte, jak spolehlivá je výhra a jak nicotné je to, co dáváte v sázku, až nakonec poznáte, že jste vsadil na věc jistou a nekonečnou a že jste za to nedal nic.“*

Ten, kdo o své konečnosti a existenci Boha a věčného života ani nezapřemýšlí, patří k té (dnes bohužel v naší „bohaté“ části planety patrně převažující) skupině lidí, která na Boha, (ač tak učinila třeba jen z nezájmu

či neznalosti), *nevsadila*. Jsme naloděni a žádnou třetí možnost nemáme. Pokud někdo možnost sázky na Boha ignoruje a podle Božího zákona nežije, *ztrácí úplně všechno*. Škoda, že teprve stáří, nemoc a smrt, jediné životní jistoty každého lidského života, takovému člověku nakonec dokáží, že životní pravidlo (paradigma) dneška: „dobré je pouze to, co je prospěšné pro mě“, a cesta, po které se v tomto duchu životem vydal, ho zavedly doslova do pekel. Skutečné štěstí člověka rozhodně nespočívá v uctívání falešných bohů, svého „já“, majetku a sobeckých požitků, ani v trýzni závisti, nenávisti, ve lhостejnosti, v pýše, či dokonce v užívání násilí a zneužívání moci. Přitom nejde pouze o osobní spásu či zavržení, ale o daleko víc: o další *existenci či zánik civilizace a celé planety*.

Dovolím si ještě jednou Blaise Pascala citovat: „*Jsou tři druhy lidí: jedni, kteří Boha hledali a našli. Ti jsou rozumní a šťastní. Druzí, kteří Boha hledají a dosud nenašli. Ti jsou rozumní, ale nešťastní. A třetí, kteří žijí, aniž by Boha hledali a našli. Ti jsou nerozumní a nešťastní*“.

Vědec, jeden z největších géniů lidstva, Blaise Pascal, nám zanechal (kromě úctyhodného vědeckého díla) také *své vyznání víry*. Vzniklo v noci, kdy k němu (jak sám písemně svědčí), „*Bůh přišel v modlitbě*“. Po jeho smrti byl text Vyznání nalezen na pergamenu, zašitým v jeho plášti:

*Léta Páně 1654, v pondělí, 23. listopadu, o slavnosti svatého Klimenta, papeže a mučedníka ...V noci od půl jedenácté do půl jedné. OHENĚ!
Nikoli bůh filozofů a učenců, ale Bůh Abrahamův, Izákův a Jakubův!*

Jistota, bezpečí, cit, radost, pokoj! Bůh v Ježíši Kristu!

„Tvůj Bůh bude Bohem mým!“

Opomíjet lze vše kromě Boha, kterého jinde,

než na cestách Evangelia nenajdeš!

Velikosti lidské duše! Svět Tě nezná, ale já jsem Tě poznal!

Radost, radost, radost! Slzy radosti.

Odloučil jsem se od ní! Bože, opustiš mě?

Kěž se od Tebe nikdy neodloučím!

Věčný život jsi Ty! Kež Tě poznají všichni!

*Tebe, jediného pravého Boha, který nám poslal
Ježíše Krista, Ježíše Krista. Ježíše Krista!
Odloučil jsem se od něho, uprchl jsem od něho,
zapřel jsem ho, ukřižoval jsem ho.
Kéž už se od něho nikdy neodloučím!
V srdci ho mohu mít jen v učení Evangelia a na jeho cestách.
Usmíření, naprosté a sladké!
Úplné podrobení se Ježíši Kristu, mému Pánu!
Věčná radost za jediný den pozemského putování!
Amen.¹*

¹České znění Pascalova Vyznání nikde nenalézám. Prosím proto o shovívavost k tomuto mému pokusu o jeho překlad z francouzského originálu, dostupného na webu. Lze nalézt, rovněž na webu, též překlad anglický.

Pavel Jajtner, D. G.

Ze života farnosti

Z farní kroniky (8)

V roce 1973 byly prováděny nátěry oken na faře, nátěry věže a nátěry v Žižkově Poli, kde ještě následně byla vyměněna podlaha. Současně byla opravována zeď okolo kostela od města. V roce 1974 byl opraven chodník ke hlavnímu vchodu a v roce 1975 po opravě zahradní zdi pod farou byly pořízeny nové vchodové dveře. V roce 1985 byl proveden nátěr věže a střecha na stodole a hospodářské budově. Byla zakoupena jedna sada lešení a byl vymalován kostel. V dalším období byla opravena brigádnicky omítka na farních budovách, kde bylo instalováno elektrické vytápění s ohřevem teplé vody a další úpravy. V hospodářské budově bylo vybudováno nové WC s umyvadly a staré záchody ve dvoře byly zbourány. Schody na věž byli zastřešené novým šindelem. Kříž na vrcholu věže, který se na chvíli vychýlil byl nově

zakotven, tím že byl pod něj vložen nový kotevní trám. Vše bylo děláno za pomoci přistavěného lešení. K postrannímu vchodu byly pořízeny nově natřené kovové dveře. Provedena byla generální oprava varhan a v hospodářské budově byla zřízena garáž, dílna a velká místnost, která má sloužit pro spolkové účely, hlavně pro děti a mládež. Zakoupeny byly bílé mramorové dlaždice místo zchátralé dřevěné podlahy. Začíná se s prodejem náboženské literatury kostele.

V listopadu 1989 po sametové revoluci dochází ke změně státních politických poměrů. Vedení Královéhradecké diecéze se mohl opět ujmout její biskup Karel Otčenášek. Naši vlast poprvé v dějinách země navštěvuje svatý otec Jan Pavel II k veliké radosti věřících. Otevírají se nové možnosti pastorace. K vyučování dětí náboženství nastupuje katechet Stanislav Močuba. Jsou zavedeny bohoslužby pro děti a mládež. Farní stodola byla vrácena do vlastnictví církve.

V roce 1989 bylo v kostele provedeno zdvojení 15 kusů oken se zasklením a nátěrem. Opravena byla venkovní zeď u vchodu do farního dvora a natřeny venkovní dveře do dvora fary.

Pokračování příště.

Zdeněk Matějka

Život ve farnosti

Z hodiny náboženství

Tak jsme si na začátku února s dětmi na náboženství povídali o stařečku Simeonovi. Jak se dočkal toho, že mohl uvidět Ježíška, a co všechno o tom malém dítěti Marii a Josefovi pověděl. Ten příběh dobře známe. Za domácí úkol pak děti měly napsat, co ví o Pánu Ježíši ony. Příští hodinu jsme si zahráli na paní učitelky a pány učitele, děti si vzaly svůj sešit a přečetly, co všechno si o Ježíšovi zapsaly. Někdo toho měl více, někdo méně, někdo si ještě na něco vzpomněl. A tak, jsme slyšeli, že: Ježíš se narodil v Betlémě, že se mu přišli poklonit tři králové, že musel utéct

před zlým Herodem, že pro nás nesl těžký kříž, že byl ukřižován, že vstal z mrtvých, že byl Boží Syn... atd. atd. Když už se skoro všichni vystřídali, přišla za mnou jedna holčička a povídá: „Paní Omesová, já to mám asi špatně.“ Nakoukla jsem jí do sešitu. „Máš to moc dobře, jen nám to běž přečíst!“ Postavila se před tabuli a četla: „Ježíš nás má rád. Ježíš nám pomáhá. Ježíš nás ochraňuje. Bůh je láska.“

Je důležité a dobré znát fakta, ale nejdůležitější a nejkrásnější je vědomí, že nás Ježíš miluje! Jméno té dívenky vám prozradit nemůžu, ale řeknu vám, že v kostele ji nepotkáte. Je dobře vnímat Boží lásku ve všech lidech kolem nás. Tak milujme a budujme Boží království.

Lenka Omesová

Pozvánky

Seminář o evangelizaci

V sobotu 12. března 2022 proběhne v prostorách Nového Adalbertina v Hradci Králové Seminář o evangelizaci.

Seminář je určen pro všechny – pro mladé, dospělé i pro seniory. Cílem Semináře je přiblížit laikům i duchovním téma evangelizace a možnosti, jak lze evangelizovat (nejen) v rámci farnosti. Jednotlivé workshopy budou mít na starosti laici nebo kněží, kteří dané aktivity organizují ve svých farnostech a jsou ochotni pomoci s jejich rozjezdem také v jiných farnostech.

Bližší informace včetně programu a přihlášky jsou uvedeny na webu:

<https://www.bihk.cz/evangelizace/aktivity>

Lenka Omesová

Dostupné z <<https://www.bihk.cz/aktuality/kalendar-akci/seminar-o-evangelizaci-12083>>

[cit. 2022-02-22]

Bohoslužby ve farnosti Příbyslav

Březen L. P. 2022

28. 2.	7.30	Dobry úmysl
1. 3.	18.00	Za Vladimíra Kalinu, jeho rodiče a duše v očišci
		<i>Popeleční středa</i>
2. 3.	8.00 18.00	Za Jana Bártu a jeho rodinu Za mír na Ukrajině, trpící a umírající, za politiky
3. 3.	18.00	Za duchovní povolání
4. 3.	18.00	Za Vladimíra a Marii Sobotkovy, rodiče a bratra Zdeňka
5. 3.	7.30 17.00 18.00	Za nositelky jména Františka Žižkovo Pole (s nedělní platností) Za farnost (s nedělní platností)
		<i>1. neděle postní</i>
6. 3.	8.00 9.30 11.00	Za rodiče Filipovy, jejich rodiče a sourozence Za Lukáše Lehrla Stříbrné Hory
7. 3.	7.30	Za rodiče Křížovy, syna Václava a jeho ženu
8. 3.	18.00	Za Miroslava a Marii Linhartovy a oba rody
9. 3.	7.30 18.00	Nové Dvory
10. 3.	18.00	Za P. Josefa Malého, P. Jana Bártu a P. Jana Cimburka
11. 3.	18.00	Za Marii a Josefa Sejkorovy, živé a zemřelé z obou rodů
12. 3.	18.00	Za farnost (s nedělní platností)
		<i>2. neděle postní</i>
13. 3.	8.00 9.30	Za Václava a Růženu Novotných a syny Miloslava a Antonína Za Emilii Mokrou, snachu, rod Mokřých a Lemperů
14. 3.	7.30	
15. 3.	18.00	Za živé i zemřelé z rodu Zábranových a duše v očišci
16. 3.	7.30	

	18.00	Olešenka
17. 3.	18.00	Za Josefa Krále a jeho rodinu
18. 3.	18.00	Za Josefa Kunce a za živé i zemřelé z toho rodu
		<i>Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie</i>
19. 3.	8.00 17.00 18.00	Žižkovo Pole (s nedělní platností) Za Josefa Štefu, ten rod, rod Dejmalů, Benáků a duše v očistci (s nedělní platností)
		<i>3. neděle postní</i>
20. 3.	8.00	Za Josefa a Aloisii Novotných, jejich děti, rodiče Veselých a dva syny
	9.30	Za farnost
	11.00	Stříbrné Hory
21. 3.	7.30	Za rodiče Sobotkovy, jejich rodiče, sourozence a dceru
22. 3.	18.00	Za Vlastu a Josefa Pelikánovy, živé a zemřelé z obou rodů
23. 3.	7.30 18.30	Dolní Jablonná
24. 3.	18.00	Za rodinu Kubíčkovu a živé i zemřelé z toho rodu
		<i>Slavnost Zvěstování Páně</i>
25. 3.	18.00	Za rodiče Pospíchalovy, zete Jaroslava a snachu Růženu
26. 3.	18.00	Za farnost (s nedělní platností)
		<i>4. neděle postní</i>
27. 3.	8.00	Za rodiče Flesarovy a jejich děti
	9.30	Za Františka a Ludmilu Holcmanovy, živé i zemřelé z obou rodů i z rodu Veselých a duše v očistci
		PŘECHOD NA LETNÍ ČAS (2.00 → 3.00)

Změna bohoslužeb vyhrazena.

Apoštolát modlitby
Úmysly na březen 2022

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

Úmysl papeže: Za křesťanskou odpověď na bioetické výzvy

Modleme se za nás křesťany, abychom tváří v tvář novým bioetickým výzvám vždy podporovali ochranu života prostřednictvím modlitby i konkrétního nasazení ve společnosti.

Národní úmysl: Za katechumeny

Modleme se za všechny, kdo se připravují na křest, aby pevně přilnuli ke Kristu a jeho církvi.

Farní úmysl:

Prosme z mír ve světě, všude kde je aktuálně ohrožen, a za pomoc pro postižené násilnými konflikty.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Anděl Páně...

Eva Bártová



Vydává Římskokatolická farnost Příbyslav, Kostelní 267, 582 22 Příbyslav,
www.farnostpribyslav.cz, facebook.com/FarnostPribyslav,
bankovní spojení: Č. S. 1120706379/0800

Kontakty: fara: 736 513 352 (kancelář); P. Pavel Sandtner: 605 727 555;
e-mail: fara.pribyslav@seznam.cz;

Redakce: P. Pavel Sandtner, Eva Bártová, Zdeněk Matějka, Eliška Pometlová.

Příští číslo vyjde 27. 3. 2022 (uzávěrka pro toto číslo je 18. 3. 2022).

Příspěvky, fotografie do Římsy můžete zasílat na adresu
flpribyslav@seznam.cz nebo je předat na farním úřadě v Příbyslavi.

Určeno pro vnitřní potřeby farnosti. Neprodejně.

Vychází za technické podpory firmy ACO Industries k. s., Příbyslav
